

Napsání této houslové školy bylo vyvoláno potřebou dát našim dětem školu účelnou i zábavnou, která by spolehlivě vedla k ovládnutí počátku hry a k všestrannému rozvíjení hudebnosti. Obsahuje houslovou přípravku a vlastní školu pro začátečníky (v I. poloze). Na ni naváže další díl, uvádějící žáka do hry v polohách.

Houslová příprava

podává názorným, pro dítě poutavým způsobem vše, čeho je třeba k vybudování pevného základu ke hře podle not. Je cvičebnicí pro žáka, v níž se postupuje jako podle školy.

Nácvik hry vychází z rozkladu na základní funkční prvky (smykové, hmatové) a probíhá souběžně s výukou orientačně notovou, rytmickou, sluchovou, zpěvně intonační, paměťovou a hudebně naukovou v co nejužší koordinaci, při postupném prolínání všech prvků. Syntézu veškeré látky, průběžně připravovanou podle zásad moderní pedagogiky, přináší závěrečná cvičení přípravy. Stejně jako požadavků houslově metodických (přísná logika postupu a ekonomie cvičební látky), je dbáno i zřetelů pedopsychologických a esteticko-výchovných.

Redukce smykového výcviku v III.–IX. cvičení na E strunu je odůvodněna nutností vypracovat řádné vedení smyčce při fyziologicky nejpřirozenějším držení pravé ruky. Pak je možné snadno a rychle přejít na ostatní struny. Předčasné střídání hry na strunách má nežádoucí a vleklé následky.

Hmatový výcvik vychází záměrně z prstokladu, který pro počáteční hru domyšleně zvolil geniální metodik O. Ševčík. Durový prstoklad je pro dítě sice snadnější, ale stahování druhého prstu k prvnímu v navazujícím stadiu výuky činí začátečníkům daleko větší obtíže, než když se z něho vyjde. Omezení přípravného výcviku na jediný prstoklad vyplývá ze zásad „od jednoduchého k složitějšímu“ a „raději méně a důkladně“.

Vložená gymnastická cvičení mají především význam uvolňovací. U žáků s přirozeně volnou rukou na hmatníku se mohou vypustit. Gymnastika pravé ruky nebyla do přípravy pojata s tím, že křečovitě držení a vedení smyčce nevznikne, dbá-li se na to, aby palec netlačil na okraj žabky, což k prevenci stačí.

Zapojení rytmických, zpěvně intonačních a dalších prvků do hry má své opodstatnění, o čemž nejlépe přesvědčí praxe. V přípravce je důsledně dbáno toho, aby dítěti znělo vše, co cvičí, i čemu se učí, s vědomím, že prstový výcvik beze zvuku zájem a hudebnost neprobouzí, ale spíše ubíjí. Využití pětitónové písničky s dětskou tematikou v počátečních stadiích hry ve vztahu k hmatové, intonační a hudební stránce výuky odpovídá progresivním zásadám hudební pedagogiky. Vychází vstříc dítěti, jež se samo snaží o správnou intonaci, a posiluje jeho zájem o cvičení.

V přípravce je záměrně využito pizzicato, které umožňuje hrát dříve, než žák ovládne smyčec; zajišťuje správný přítisk prstů na struny a zvukovou i intonační kontrolu výkonů; kromě toho ulehčuje hru prvních písniček, při níž nedochází k tříštění pozornosti na hmatové a současně smykové výkony.

Postup podle přípravy je možný i při vypuštění některých součástí obsahu. Důsledkem postupu „výběrem“ je však méně důsledná příprava začátečníka. Žák správně vedený podle přípravy přistupuje ke hře z not, jež mu v představě znějí, vybaven tak, že se při funkčně správné, elementárně zmechanizované práci obou rukou může soustředit na čtení a intonaci. Pak postupuje rychle a s chutí.

Rozdělení přípravy na XII cvičení, jež je možné probrat ve stejném počtu lekcí, odpovídá s časovou rezervou době, určené přípravnému vyučování žáků Základních uměleckých škol z PHV (Přípravné hudební výchovy). Výcvik je možno vést ve skupinách i jednotlivě (u dětí, jež neprošly PHV). Příprava, která dává počátkům vyučování hry na housle pevný řád, usnadňuje práci učiteli i žáku, v učebně i doma.